

I bekræftende fald ville det da forholde sig anderledes, såfremt størrelsen af overførselslagret og overskudslagret kunne fastsættes under hensyntagen til en vækst i markedsaktørens produktions-, forarbejdnings- eller salgsmængde, den tid det tager landbrugsprodukter at modne færdig, tidspunktet, hvor lagrene blev opbygget, eller andre forhold, som er uafhængige af markedsaktøren?

- 2.2) Er opkrævningen af afgift på overskudslagre i overensstemmelse med formålet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003, såfremt det fastslås, at markedsaktøren havde et overskudslager den 1. maj 2004, men han godtør, at han ved afsætningen af overskudslagret efter den 1. maj 2004 ikke har opnået konkrete fordele i form af en prisforskel?

⁽¹⁾ EUT L 139, s. 55.

⁽²⁾ EFT L 256, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10.11.2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 293, s. 3).

det er det sædvanlige opholdssted, som bestemmer, hvis medlemsstats lovgivning om midlertidig indførsel transportmidlet falder ind under, og hvilken medlemsstat, som er berettiget til at opkræve afgift af det pågældende transportmiddel. I artikel 7, stk. 1, i direktiv 83/182/EF er fastsat nogle undtagelser til hovedreglen om, at det sædvanlige opholdssted er det sted, hvor en person opholder sig i mindst 185 dage pr. år. Navnlig fastsættes det i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, at en person, som ikke har et erhvervs-mæssigt og privat tilhørsforhold til samme sted, og som derfor er nødsaget til skiftevis at tage ophold på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, dog anses for at have sædvanlig opholdssted på stedet for det private tilhørsforhold på betingelse af, at den pågældende regelmæssigt vender tilbage hertil. Det fastsættes dog udtrykkeligt, at denne betingelse ikke kræves opfyldt, når den pågældende opholder sig i en medlemsstat med henblik på udførelse af en arbejdsopgave af bestemt varighed.

De finske retsfor skrifter fastsætter imidlertid en sådan betingelse om regelmæssig tilbagevenden, når en person opholder sig i Finland med henblik på udførelse af en arbejdsopgave af bestemt varighed. Derfor har Finland ikke gennemført artikel 7, stk. 1, i direktiv 83/182/EF korrekt i national ret.

⁽¹⁾ EFT L 105, s. 59.

Sag anlagt den 8. april 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-144/08)

(2008/C 171/24)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved I. Koskinen og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler ⁽¹⁾, idet den med henblik på en eventuel afgiftsfritagelse i forbindelse med midlertidig indførsel af visse transportmidler har anvendt en ufuldstændig definition af begrebet sædvanligt opholdssted.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med henblik på en eventuel afgiftsfritagelse indeholder artikel 7, stk. 1, i direktiv 83/182/EF en bestemmelse, hvorefter

Appel iværksat den 3. april 2008 af Efkon AG til prøvelse af kendelse afsagt den 22. januar 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-298/04, Efkon AG mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Efkon AG (ved Rechtsanwalt M. Novak)

De andre parter i appellsagen: Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Retten i Første Instans' kendelse af 22. januar 2008 (sag T-298/04) ophæves, idet den er retsstridig, og Retten pålægges at gennemføre en retfærdig rettergang og træffe afgørelse om realiteten.